



กลไกการปรับแก้ในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของ บริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด : การศึกษาตามแนวสนทนาวិเคราะห์¹

วีณา วุฒิจำนงค์²

บทคัดย่อ

การปรับแก้เป็นกลไกทางภาษาที่ปรากฏในการสนทนาทุกภาษา และเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานของการศึกษาด้านสนทนาวิเคราะห์ บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้ และวิเคราะห์กลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด ข้อมูลมาจากคลิปวิดีโอเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด จำนวน 167 คลิป ได้ข้อมูลการปรับแก้จำนวนทั้งสิ้น 56 ครั้ง ผลการวิจัยพบว่า การปรับแก้ในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด มี 3 ประเภท ได้แก่ การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเอง และการปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเอง ด้านกลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นพบกลวิธีการปรับแก้ 4 กลวิธี กลวิธีที่พบในความถี่สูงสุดคือการแนะนำ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ลักษณะของข้อมูลอาจมีผลต่อประเภทและกลวิธีการปรับแก้

คำสำคัญ การปรับแก้, ละครชุด, สนทนาวิเคราะห์

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “กลไกการปรับแก้ในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของไทย : การศึกษาตามแนวสนทนาวิเคราะห์”

² อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร อีเมล weena.wtcn@gmail.com



Repair Mechanisms in GMMTV Co., Ltd.'s Series Shootings : A Conversation Analysis³

Weena Wutthichamnong⁴

Abstract

Repair, linguistic mechanisms that occur in every language, is one of the fundamental issues of Conversation Analysis (CA). This research article aimed to examine types of repair and strategies of other-initiated repair in GMMTV Co., Ltd.'s series of shootings. The data are derived from 167 GMMTV Co., Ltd.'s behind-the-scenes videos. There are fifty-six repairs in total. It was found that there are three types of repairs namely, other-initiated self-repair, self-initiated self-repair, and self-initiated other-repair. For strategies of other-initiated repair, the results demonstrated four strategies. The most preferred strategy was advising. The findings indicated that the characteristics of the data might affect types and strategies of repair.

Keywords Repair, Series, Conversation Analysis

³ This article is a part of the research entitled “Repair Mechanisms in Thai Drama Series Shootings: A Conversation Analysis”.

⁴ Lecturer at Department of Thai, Faculty of Arts, Silpakorn University. Email: weena.wtcn@gmail.com

บทนำ

การปรับแก้ (Repair) เป็นกลไกทางภาษาที่ปรากฏในการสนทนาทุกภาษา และเป็นหนึ่งในประเด็นพื้นฐานของการศึกษาองค์ประกอบของการสนทนาตามแนวคิดสนทนาวิเคราะห์ (Conversation Analysis) (Delli et al. 2022: 56) ในบริบทการสนทนา การปรับแก้เป็นวิธีการที่ผู้พูดใช้เพื่อแก้ไขสิ่งที่ตัวผู้พูดหรือบุคคลอื่นได้กล่าวไป รวมถึงใช้เพื่อตรวจสอบด้วยว่า ผู้ฟังเข้าใจผู้พูดหรือไม่ (Paltridge 2006)

ที่ผ่านมา มีนักวิชาการสนใจศึกษาเรื่องการปรับแก้ในบริบทต่าง ๆ เช่น คลังข้อมูลการสนทนาภาษาตระกูลไท (Moerman, 1977) การสนทนาทางโทรศัพท์ระหว่างเจ้าหน้าที่ให้บริการข้อมูลชาวไทยกับลูกค้าชาวพม่า (Krisathian, 2012) การสนทนาระหว่างนักจัดรายการวิทยุคลื่น 94.0 EFM (Wongkhat, 2012) การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่กับผู้พูดภาษาอังกฤษชาวไทยในบริบทนอกห้องเรียน (Mayi, 2014) อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ศึกษาการปรับแก้ในบริบทการสนทนาในสื่อมวลชน (Mass media talk) นั้นกลับยังมีจำนวนไม่มากนัก

การสนทนาในสื่อมวลชนมีลักษณะแตกต่างกับการพูดที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติตรงที่การสนทนาในสื่อมวลชนส่วนใหญ่ นั้นมักจะผ่านการวางแผนเตรียมตัว และซักซ้อมมาล่วงหน้าแล้ว (Chepinchikj & Thompson 2016: 41) เช่น การสนทนาในภาพยนตร์ ละคร หรือรายการโทรทัศน์ อย่างไรก็ตาม แม้การสนทนาในภาพยนตร์จะดูไม่ค่อยเป็นธรรมชาติ เนื่องจากมีการเขียนบทไว้ล่วงหน้าแล้ว แต่การสนทนาเหล่านั้นก็เป็นไปตามกฎและบรรทัดฐานของการสนทนาที่เกิดขึ้นทั่วไปในชีวิตประจำวัน (Chepinchikj & Thompson 2016: 42)

สถานการณ์การสนทนาอีกบริบทหนึ่งที่มีการเขียนบทไว้ล่วงหน้าก็คือ สถานการณ์การถ่ายทำละครชุด (drama series) ในขณะถ่ายทำละครชุด บทสนทนาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ดังกล่าวมักเป็นบทสนทนาที่นักแสดงผู้รับบทเป็นตัวละครต่าง ๆ กล่าวถ้อยคำไปตามบทพูดที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม เมื่อถึงเวลาถ่ายทำจริงก็อาจมี



ปัญหาบางประการเกิดขึ้นระหว่างการสนทนาได้ เช่น การกล่าวถ้อยคำไม่ตรงตามบทพูด การพูดลื่นพัน หรือการออกเสียงไม่ชัดเจน และทำให้เกิดการปรับแก้ขึ้นในการสนทนา ด้วยเหตุนี้ การสนทนาในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดจึงเป็นข้อมูลการใช้ภาษาที่เหมาะสมแก่การศึกษาเรื่องการปรับแก้ในการสนทนา

อนึ่ง การปรับแก้สามารถเริ่มต้นจากตัวผู้ปรับแก้ถ้อยคำเองหรืออาจเริ่มต้นจากผู้อื่นก็ได้ ในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุด การปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นนับเป็นประเด็นที่น่าสนใจ เนื่องจากเมื่อเกิดการปรับแก้ การถ่ายทำละครชุดนั้นก็ต้องหยุดลงชั่วคราว และบางครั้งยังอาจทำให้นักแสดงเสียสมาธิหรือเสียความมั่นใจ จนอาจกล่าวถ้อยคำที่ทำให้ต้องปรับแก้ซ้ำอีกหลายครั้ง ดังนั้น การศึกษากลวิธีในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นจึงอาจช่วยให้เห็นแนวทางในการเริ่มต้นปรับแก้ถ้อยคำของผู้อื่น โดยไม่ให้เกิดกระทบกับการสนทนาที่กำลังดำเนินอยู่ได้อีกด้วย

ปัจจุบันผู้ผลิตละครชุดบางส่วนนิยมเผยแพร่ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุดหลังจากที่ละครชุดเรื่องนั้นได้เผยแพร่ออกอากาศแล้ว เช่น YouTube ช่อง GMMTV OFFICIAL ได้เผยแพร่ภาพเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด ในรูปแบบของคลิปวิดีโอ มีความยาวประมาณไม่เกิน 10 นาที เพื่อให้ผู้ชมได้ชมภาพการถ่ายทำละครชุดในช่วงก่อนที่ผู้ผลิตจะนำไปตัดต่อเพื่อเผยแพร่ละครชุดออกอากาศ คลิปวิดีโอประเภทดังกล่าวนี้ว่าค่อนข้างได้รับความนิยม เห็นได้จากจำนวนผู้เข้าชมคลิปวิดีโอและจำนวนผู้แสดงความคิดเห็นในแต่ละคลิป

ที่ผ่านมา แม้จะมีงานวิจัยบางส่วนที่ศึกษาเกี่ยวกับการปรับแก้ในการสนทนาภาษาไทย (Wongkhat 2012; สกาวเดือน ชารธรรม และ เทพี จรัสจรวงเกียรติ 2562; นริศา ไพเจริญ 2563) แต่เท่าที่สำรวจพบก็ยังไม่ปรากฏงานวิจัยที่ศึกษาการปรับแก้ในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นดังกล่าว เพื่อมุ่งตอบคำถามวิจัยว่า การปรับแก้ที่ปรากฏในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด มีกี่ประเภท และมีกลวิธีใดบ้างที่ใช้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้ในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด
2. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด

แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์

ตามแนวคิดสนทนาวิเคราะห์ การปรับแก้เป็นกลไกหนึ่งของการสนทนาที่เกิดขึ้นเมื่อผู้พูดหรือบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์การสนทนานั้นได้จัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นในการสนทนา ทั้งในด้านการพูด การฟัง การเข้าใจการสนทนา ตลอดจนมุมมองต่าง ๆ ของการสนทนาในการปฏิสัมพันธ์

ตามปกติแล้ว การปรับแก้จะเกิดขึ้นใน 2 ระยะ ได้แก่ ระยะแรกคือระยะเริ่มต้น เป็นระยะที่เริ่มพบปัญหาบางประการในการสนทนา และระยะที่ 2 คือระยะปรับแก้ เป็นระยะที่เกิดการปรับแก้ขึ้นในการสนทนา (Nookam 2010: 10; Fox et al. 2013: 1) เชกloff และคณะ (Schegloff et al. 1977) เสนอว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบของการปรับแก้สมควรแยกพิจารณาเป็น 2 ประเด็น คือพิจารณาว่าใครเป็นผู้เริ่มต้นการปรับแก้ และใครเป็นผู้ปรับแก้

วิภาวรรณ หนูขำ (Nookam 2010: 6) ได้อธิบายความหมายขององค์ประกอบต่าง ๆ ของการปรับแก้ไว้ว่า

1. การปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยตนเอง (self-initiated repair) หมายถึง การปรับแก้ซึ่งเริ่มต้นขึ้นจากผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่เป็นต้นกำเนิดของปัญหาในการสนทนา



2. การปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น (other-initiated repair) หมายถึง การปรับแก้ซึ่งเริ่มต้นขึ้นจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งไม่ใช่ผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่เป็นต้นกำเนิดของปัญหาในการสนทนา
3. การปรับแก้โดยตนเอง (self-repair) หมายถึง การปรับแก้ซึ่งผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่ถูกปรับแก้กันนั้นเป็นผู้ปรับแก้ถ้อยคำนั้นเอง
4. การปรับแก้โดยผู้อื่น (other-repair) หมายถึง การปรับแก้ซึ่งบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่เป็นต้นกำเนิดของปัญหาในการสนทนานั้นเป็นผู้ปรับแก้

จากประเด็นเรื่องผู้เริ่มต้นการปรับแก้และผู้ปรับแก้ที่กล่าวถึงข้างต้น สรุปได้ว่าประเภทของการปรับแก้มี 4 ประเภท ได้แก่

1. การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเอง (self-initiated self-repair)
2. การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเอง (self-initiated other-repair)
3. การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น (other-initiated self-repair)
4. การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น (other-initiated other-repair)

ทั้งนี้ การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเองเป็นการปรับแก้ประเภทที่พบมากที่สุด (Seedhouse 2004: 22; Tuanany 2015: 561) ส่วนการปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นนั้นเป็นการปรับแก้ที่พบน้อยที่สุด

ด้านตำแหน่งที่เกิดการปรับแก้ ลิดดิคอต (Liddicoat 2011: 211) อธิบายว่าการปรับแก้สามารถเกิดขึ้นได้ในตำแหน่งต่าง ๆ ของการสนทนา ได้แก่ เกิดขึ้นในผลัดเดียวกัน ในจุดเปลี่ยนผลัด ในผลัดที่ 2 ในผลัดที่ 3 และในผลัดที่ 4 ทั้งนี้ การปรับแก้ที่เกิดขึ้นในผลัดเดียวกัน ในจุดเปลี่ยนผลัด และในผลัดที่ 3 นั้นจะเป็นการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยตนเอง ส่วนการปรับแก้ที่เกิดขึ้นในผลัดที่ 2 และผลัดที่ 4 จะเป็นการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น (Chepinchikj & Thompson 2016: 44)



ผู้วิจัยจะใช้แนวคิดเรื่องการปรับแก้ตามแนวคิดสนทนาวิเคราะห์ที่ได้กล่าวถึงข้างต้นนี้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้ที่ปรากฏในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด ต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยแบ่งวิธีดำเนินการวิจัยออกเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยทบทวนแนวคิดเรื่องการปรับแก้ (Repair) ตามแนวทางสนทนาวิเคราะห์ (Conversation Analysis) และทบทวนงานวิจัยที่ศึกษาการปรับแก้ในสถานการณ์การสนทนาที่มีบทพูด (script)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมคลิปวิดีโอเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด ที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ www.youtube.com ช่อง GMMTV OFFICIAL ในระหว่างวันที่ 1 มกราคม – 30 กันยายน 2566

3. การคัดเลือกข้อมูล

ผู้วิจัยคัดเลือกข้อมูลตามขอบเขตของการวิจัยดังต่อไปนี้

1) คัดเลือกข้อมูลเฉพาะส่วนที่ปรากฏการปรับแก้ที่เกิดขึ้นขณะถ่ายทำละครชุดเท่านั้น ไม่ศึกษาการปรับแก้ที่เกิดขึ้นนอกช่วงเวลาการถ่ายทำละครชุด เช่น ช่วงเวลาการให้สัมภาษณ์ของนักแสดง หรือช่วงเวลาพักของนักแสดง

2) คัดเลือกข้อมูลเฉพาะส่วนที่ปรากฏผู้ปรับแก้ ไม่ศึกษาการปรับแก้ในสถานการณ์ที่ไม่ปรากฏผู้ปรับแก้ เนื่องจากวัตถุประสงค์ข้อหนึ่งของงานวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้ ผู้วิจัยจึงต้องพิจารณาเรื่องผู้ปรับแก้ด้วย



จากขอบเขตดังกล่าวสรุปได้ว่า ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย
คลิปวิดีโอเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด จำนวนทั้งสิ้น
34 คลิป จากละครชุดจำนวน 19 เรื่อง เรียงตามลำดับอักษรของชื่อละครชุดได้ดังนี้

- 1) โคตรเหงา เรา 2 คน
- 2) ซอกะเซอร์คูกันต์ A Boss and a Babe
- 3) แฟนผมเป็นประธานนักเรียน My School President
- 4) วาระซ่อนเร้น Hidden Agenda
- 5) สองเดือดเลือดเดียวกัน DOUBLE SAVAGE
- 6) หัวใจในสายลม Dangerous Romance
- 7) Home School นักเรียนต้องขัง
- 8) Midnight Motel แอปลับ โรงแรมรัก
- 9) Midnight Museum พิพิธภัณฑ์รัตติกาล
- 10) Moonlight Chicken พระจันทร์มันไก่
- 11) Only Friends เพื่อนต้องห้าม
- 12) Our Skyy เพื่อนายแค่หนึ่งเดียว
- 13) Our Skyy แค่เพื่อนครับเพื่อน
- 14) Our Skyy แค่เพื่อนครับเพื่อน x นิทานพันดาว
- 15) Our Skyy แฟนผมเป็นประธานนักเรียน
- 16) Our Skyy นิทานพันดาว
- 17) The Jungle เกมรัก นักล่า บาร์ลับ
- 18) The Warp Effect รูปลักรหัสลับ
- 19) UMG รักแรกหายไป ได้ใครมาวะ?



4. การถ่ายทอดเสียงข้อมูล

ผู้วิจัยถ่ายทอดเสียงข้อมูลที่คัดเลือกไว้เป็นตัวอักษรภาษาไทย และใส่สัญลักษณ์พิเศษแสดงลักษณะทางเสียง แสดงผลัดในการพูด และสัญลักษณ์พิเศษอื่น ๆ สัญลักษณ์พิเศษที่ใช้ในงานวิจัยนี้มีดังนี้

1. สัญลักษณ์พิเศษแสดงลักษณะทางเสียง

- 1) มหัพภาค (.) แสดงการหยุดแบบจบความโดยใช้ทำนองเสียงต่ำลง
- 2) จุลภาค (,) แสดงการหยุดแบบยังไม่จบความ โดยใช้ทำนองเสียงที่ต่อเนื่อง
- 3) ชิดล่างหนึ่งชิด (_) แสดงช่วงเวลาของการหยุดช่วงสั้น ๆ (ประมาณ 0.5-1 วินาที)
- 4) ตัวเลขในวงเล็บ (ตัวเลข) แสดงระยะเวลาของความเงียบที่เกิดขึ้นระหว่างการสนทนา โดยใช้การจับเวลา มีหน่วยเป็นวินาที
- 5) ทวิภาคหลังคำ (::) แสดงพยางค์ที่ลากเสียงยาวกว่าปกติ
- 6) ข้อความที่พิมพ์ตัวหนา แสดงการเน้นเสียงที่พยางค์นั้น ๆ

2. สัญลักษณ์พิเศษแสดงผลัดในการพูด

- 1) เสมอภาค (=) แสดงถ้อยคำของผู้พูดคนเดียวซึ่งยังคงต่อเนื่องกันในผลัดหนึ่ง ๆ แต่ด้วยข้อจำกัดของเนื้อที่กระดาษในการถ่ายทอดเสียงเป็นตัวอักษรจึงต้องเขียนแยกจากกัน

3. สัญลักษณ์พิเศษอื่น ๆ

- 1) นขลิขิต (()) แสดงข้อมูลเสริมที่แสดงกิริยาท่าทางของผู้พูด
- 2) วงเล็บเหลี่ยม ([]) แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นแทรกระหว่างการสนทนา

ในการนำเสนอผลการวิจัย ผู้วิจัยจะใช้ชื่อตัวละครแทนชื่อจริงของนักแสดง และใช้คำว่า “บุคลากรในกองถ่าย” แทนผู้ที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในกองถ่ายละครชุด เช่น ผู้กำกับละครชุด ครูสอนการแสดง ผู้เขียนบทละครชุด ฯลฯ แต่ไม่ได้เป็นนักแสดง



ที่รับบทเป็นตัวละครในเรื่อง ส่วนแหล่งที่มาของข้อมูล ผู้วิจัยจะอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลในรูปแบบของ “[ชื่อละครชุด -- ชื่อคลิปวิดีโอตามที่ปรากฏใน YouTube ช่อง GMMTV OFFICIAL, วันที่เผยแพร่ทาง YouTube ช่อง GMMTV OFFICIAL]”

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้ตามแนวคิดเรื่องประเภทของการปรับแก้ ของเชกโลฟฟ์ และคณะ (Schegloff et al. 1977) และวิเคราะห์กลวิธีการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น โดยพิจารณาจากถ้อยคำของผู้เริ่มต้นการปรับแก้ (Byron & Heeman 1998; Krisathian 2012; Li & Xiao 2012; Tuanany 2015; Priyono & Rofiq 2021; Laksono et al. 2022; Altiparmak 2022)

6. การเรียบเรียงผลการวิเคราะห์

ผู้วิจัยเรียบเรียงผลการวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้และกลวิธีการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น และอธิบายผลการวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

7. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ในหัวข้อนี้ ผู้วิจัยจะกล่าวถึงผลการวิจัยโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 หัวข้อตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ 1. ประเภทของการปรับแก้ และ 2. กลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น ดังนี้

1. ประเภทของการปรับแก้

ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏการปรับแก้จำนวนทั้งสิ้น 56 ครั้ง สามารถจัดประเภทได้เป็น 3 ประเภท เรียงตามลำดับความถี่ในการปรากฏจากมากไปน้อยได้เป็น 1) การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น 2) การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเอง และ 3) การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเอง ดังรายละเอียดต่อไปนี้



1.1 การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น (other-initiated self-repair)

การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นเป็นการปรับแก้ของผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่ถูกปรับแก้ โดยมีผู้อื่นเป็นผู้เริ่มต้นการปรับแก้ ผู้เริ่มต้นการปรับแก้อาจเป็นผู้กำกับละครชุด ครูสอนการแสดง หรือนักแสดงที่ร่วมแสดงอยู่ในฉากเดียวกันก็ได้ การปรับแก้ดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่นักแสดงพูดผิด แล้วมีผู้อื่นแสดงออกให้ทราบว่าเกิดการพูดผิดขึ้น นักแสดงจึงปรับแก้ถ้อยคำของตนเอง ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ปรากฏการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นจำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.43 ของข้อมูลทั้งหมด ดังตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1

- 1 ช่างยอด : (เดินตรงไปหาและทำท่าวันทยหัตถ์ต่อหัวหน้าภูผา)
ครูเอียร์ครับ,
- 2 บุคลากรในกองถ่าย : หัวหน้าคะ.
- 3 ช่างยอด : (หัวเราะ) หัวหน้าครับ หัวหน้าครับ, (ผายมือไปทางเอียร์) นี่ครูเอียร์, ครูอาสาคนใหม่ของหมู่เฮา = ครับ. (เดินถอยหลัง)

(Our Skyy นิทานพันดาว -- ซีนนี้ทำเอาเหนื่อยกันสุด ๆ,

2 กรกฎาคม 2566)

ในผลัดที่ 1 ช่างยอดเรียกหัวหน้าภูผาผิดเป็นครูเอียร์ ในผลัดที่ 2 บุคลากรในกองถ่ายจึงกล่าวขึ้นว่า “หัวหน้าคะ” เพื่อให้ช่างยอดทราบว่า ชื่อที่ถูกต้องที่ช่างยอดจะต้องเรียกนั้นคือ “หัวหน้า” ไม่ใช่ “ครูเอียร์” จากนั้นในผลัดที่ 3 ช่างยอดจึงได้ปรับแก้ถ้อยคำของตนเองใหม่ โดยการปรับแก้นี้ได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ในผลัดที่ 2 ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น



1.2 การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเอง (self-initiated self-repair)

การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเองเป็นการปรับแก้ของนักแสดงหรือผู้ที่กล่าวถ้อยคำ ทั้งนี้ การปรับแก้ดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่นักแสดงทราบเองว่าตนพูดผิด หรือไม่พอใจวิธีการพูด การออกเสียง หรือการแสดงของตน จึงปรับแก้ถ้อยคำของตนเอง ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเองจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.64 ของข้อมูลทั้งหมด ดังตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 2

- 1 บิว: เฮ็ดมาสเตอร์คะ ในห้องครัวไฟไหม้คะ.
- 2 เป็นหนึ่ง : เป็นหนึ่งเห็นว่า สนามไฟ (พยักหน้าและยิ้ม) สนามหญ้า=
=เรามีคนเผาไฟอยู่ครับ

(Home School นักเรียนต้องขัง -- แก๊งนี้กำลังรวมตัวกันคูดะไรอยู่นะ?!,
9 สิงหาคม 2566)

ในผลัดที่ 2 เป็นหนึ่งกล่าวว่า “เป็นหนึ่งเห็นว่า สนามไฟ” แล้วทราบว่าตนเองพูดผิดจึงพยักหน้าและยิ้ม แล้วปรับแก้ถ้อยคำของตนเองใหม่จาก “สนามไฟ” เป็น “สนามหญ้า” การปรับแก้ที่เกิดขึ้นในผลัดเดียวกับผลัดที่เกิดการเริ่มต้นการปรับแก้ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเอง

1.3 การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเอง (self-initiated other-repair)

การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเองเป็นการปรับแก้ของบุคคลอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่ถูกปรับแก้ โดยมีผู้ที่กล่าวถ้อยคำที่ถูกปรับแก้ นั้นเป็นผู้เริ่มต้นการปรับแก้ ผู้ปรับแก้อาจเป็นผู้กำกับละครชุด ครูสอนการแสดง หรือผู้เขียนบทละครชุดก็ได้ การปรับแก้ดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่นักแสดงจำบทพูด



ของตนเองไม่ได้ และบุคลากรในกองถ่ายช่วยบอกบทพูดนั้น ๆ ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้
ปรากฏการปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเองจำนวน 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 8.93
ของข้อมูลทั้งหมด ดังตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 3

- 1 สายลม: เอง่าย่าย, (1.81) อะไรนะ. (ยิ้มและหัวเราะ)
- 2 บุคลากรในกองถ่าย : ไม่ใช่.
- 3 สายลม: เอง่าย่าย ไม่ใช่ไม่ใช่มันมีก่อนหน้านี้ (หลับตา)=
=(3.73) [เปิดคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กเพื่อดูบท] อ้อ เค.

(หัวใจในสายลม Dangerous Romance -- โม่เมนต์รัว ๆ,
19 กันยายน 2566)

ในผลัดที่ 1 สายลมจำบทพูดไม่ได้จึงทำให้เกิดช่วงเงียบ จากนั้นสายลมจึง
กล่าวถ้อยคำเหมือนกำลังสนทนากับตนเองว่า “อะไรนะ” ในผลัดที่ 2 บุคลากร
ในกองถ่ายจึงกล่าวขึ้นว่า “ไม่ใช่” เพื่อให้สายลมทราบว่า บทพูดที่สายลมจะต้องพูด
ต่อไปนั้นขึ้นต้นด้วยคำว่า “ไม่ใช่” จากนั้นในผลัดที่ 3 สายลมได้แย้งขึ้นว่าในบทที่ตน
จะต้องพูดนั้นมีข้อความอื่นก่อนคำว่า “ไม่ใช่” การปรับแก้นี้ได้เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ใน
ผลัดที่ 1 ที่สายลมทราบว่าตนจำบทพูดไม่ได้ และในผลัดที่ 2 บุคลากรในกองถ่าย
ได้ปรับแก้ถ้อยคำให้ ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเอง

2. กลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น

จากผลการวิจัยในข้อ 1. ประเภทของการปรับแก้ ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้
ปรากฏการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นจำนวนทั้งหมด 26 ครั้ง ผู้วิจัยวิเคราะห์
กลวิธีการปรับแก้โดยพิจารณาจากถ้อยคำของผู้เริ่มต้นการปรับแก้ ข้อมูลการปรับแก้
ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ปรากฏกลวิธีการปรับแก้จำนวน 4 กลวิธี
ดังรายละเอียดต่อไปนี้



การแนะนำคือการที่ผู้อื่นกล่าวถ้อยคำที่ตนประสงค์จะให้คู่สนทนา
กล่าวตาม เพื่อชี้แนวทางให้คู่สนทนาปรับแก้ถ้อยคำให้เป็นไปตามความประสงค์ของตน
ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏการแนะนำจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69
ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ดังตัวอย่างเช่น

- 1 ม้า: อ๊ะ::เดียวเดียวลัดดาเดียวเดียว, (ชูมือขวาชี้ขึ้น=ระดับอกและยื่นแขนตรงไปทางลินดาเพื่อแสดง=ทำทางห้าม)
- 2 บุคลากรในกองถ่าย: ลินดา.
- 3 ม้า: ลินดา เดียวเดียววนะลินดา.

(โคตรเหงา เรา 2 คน -- เปื่องหลังฉากหวานๆ ของคนเหงา,
18 มิถุนายน 2566)

ในผลิตภัณฑ์ 1 ม้าเรียกชื่อ “ลินดา” ผิดเป็น “ลิตดา” ในผลิตภัณฑ์ 2 บุคลากรในกองถ่ายจึงได้เริ่มต้นการปรับแก้ด้วยการกล่าวขึ้นว่า “ลินดา” เพื่อให้ม้าทราบว่าได้เรียกชื่อตัวละครอื่นผิดไป พร้อมทั้งแนะนำชื่อที่ถูกต้องให้ เพื่อเป็นแนวทางให้ม้าปรับแก้ถ้อยคำให้ถูกต้องได้ในผลิตภัณฑ์ 3 ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น ซึ่งใช้กลวิธีการแนะนำ

การกล่าวแย้งคือการที่ผู้อื่นกล่าวถ้อยคำแสดงความเห็นแย้งต่อถ้อยคำที่คู่สนทนากล่าวไปก่อนหน้านี้ ผู้เริ่มต้นการปรับแก้จะกล่าวถ้อยคำ เช่น “ไม่เอา” “ไม่ใช่” เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนต้องการให้คู่สนทนาปรับแก้ถ้อยคำนั้น ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏการกล่าวแย้งจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 26.92 ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ดังตัวอย่างเช่น



ตัวอย่างที่ 5

- 1 ท็อป: ป่อนหนอยนะ... (ใช้น้ำเสียงอ่อนและแสดงท่าทาง=
=อ้อนมิว)
- 2 บุคลากรในกองถ่าย : (ซุนวู้ซัวซึ่ไปทางท็อปและโบกนิ้วเบา ๆ)
แอ๊ะแอ๊ะ, ไม่เอาไม่เอา, ป่อนหนอยดิ.
- 3 ท็อป: ป่อนหนอยดิ::
(Only Friends เพื่อนต้องห้าม – เทพกีฬาทางน้ำ,
29 สิงหาคม 2566)

ในผลัดที่ 1 ท็อปใช้น้ำเสียงและแสดงท่าทางไม่ตรงกับความรู้สึกของบุคลากรในกองถ่าย ในผลัดที่ 2 บุคลากรในกองถ่ายจึงได้เริ่มต้นการปรับแก้ด้วยการแย้งขึ้นว่า “ไม่เอาไม่เอา” เพื่อให้ท็อปปรับแก้ถ้อยคำให้ถูกต้องได้ในผลัดที่ 3 ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น ซึ่งใช้กลวิธีการกล่าวแย้ง

2.3 การใช้วจนภาษา

การใช้วจนภาษาคือการที่ผู้อื่นใช้ภาษาที่ไม่ใช้ถ้อยคำ เช่น การหัวเราะ เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนต้องการให้คู่สนทนาปรับแก้ถ้อยคำนั้น ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏการใช้วจนภาษาจำนวน 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ดังตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 6

- 1 ไตรภพ: ขึ้นอยู่กับพวกคุณคหา, ที่พิพิธภัณฑ. (พูดคำว่า=
=“พิพิธภัณฑ” ไม่ชัด)
- 2 คหา: (หัวเราะ)

(Midnight Museum พิพิธภัณฑรัตนดิกาล – เปิดเบื้องหลังเสียงเพลง
จากโบสถ์, 10 พฤษภาคม 2566)



ในผลัดที่ 1 ไตรภพพูดคำว่า “พิพิธภัณฑ” ไม่ชัด แต่ไม่รู้ตัว จึงไม่ได้ปรับแก้ถ้อยคำ และยังคงแสดงท่าทางและอารมณ์ตามบทบาทของตัวละครต่อไป ในผลัดที่ 2 คทาซึ่งอยู่ร่วมในสถานการณ์การสนทนาจึงได้เริ่มต้นการปรับแก้ด้วยการหัวเราะ เพื่อเป็นสัญญาณให้ไตรภพทราบว่าตนเองต้องปรับแก้ถ้อยคำ ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น ซึ่งใช้กลวิธีการใช้อวัจนภาษา

2.4 การกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้

การกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้คือการที่ผู้อื่นกล่าวถ้อยคำที่ตนต้องการให้ปรับแก้ซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแสดงให้เห็นว่าตนต้องการให้คู่สนทนาปรับแก้ถ้อยคำนั้น ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏการกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้จำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.85 ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

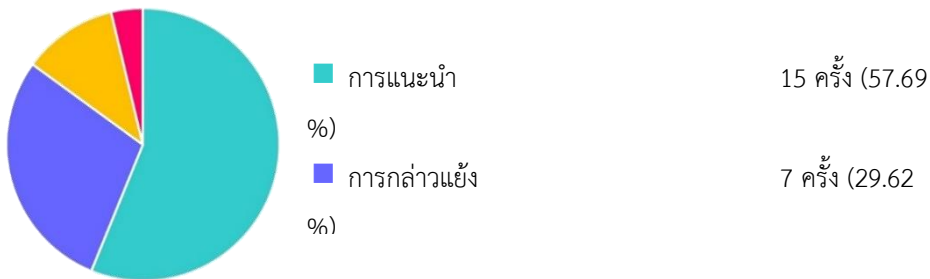
ตัวอย่างที่ 7

- 1 ภุผา: อะไรอะ ใส่เสื้อเจ้าหน้าที่อะ ไม่กลัวโดนจับหรอ.
- 2 เขียร: กลัวทำไมอะ เมียเจ้าหน้าที่,
- 3 ภุผา: เมียเจ้าหน้าที่. (หัวเราะ)
- 4 เขียร: เมียเจ้าหน้าที่เค้าก็ใส่กันทั้งนั้นแหละ.

(Our Skyy แค่เพื่อนครึบเพื่อน x นิทานพันดาว – กลับมาบ้านแห่งความสุข,
18 มิถุนายน 2566)

ในผลัดที่ 2 เขียรออกเสียงคำว่า “เมียเจ้าหน้าที่” ผิดเป็น “เมียเจ้าหน้าที่” ในผลัดที่ 3 ภุผาจึงได้เริ่มต้นการปรับแก้ด้วยการกล่าวซ้ำถ้อยคำของเขียร เพื่อให้เขียรทราบว่าตนเองต้องปรับแก้ถ้อยคำ ตัวอย่างข้างต้นจึงเป็นการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น ซึ่งใช้กลวิธีการกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้

กล่าวโดยสรุป ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏกลวิธีการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นจำนวน 4 กลวิธี สรุปได้ดังแผนภูมิที่ 1



แผนภูมิที่ 1 กลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นและความถี่ในการปรากฏ

แผนภูมิที่ 1 แสดงกลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นและความถี่ในการปรากฏ จากแผนภูมิจะเห็นว่า กลวิธีที่พบมากที่สุดคือการแนะนำปรากฏ 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69 รองลงมาคือการกล่าวแย้ง ปรากฏ 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 29.62 การใช้วัจนภาษาปรากฏ 3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.54 ส่วนกลวิธีที่พบน้อยที่สุดคือการกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้ ปรากฏเพียง 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.85 ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

บทความวิจัยนี้มุ่งวิเคราะห์ประเภทของการปรับแก้และกลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด ข้อมูลมาจากคลิปวิดีโอเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุดของบริษัท จีเอ็มเอ็มทีวี จำกัด จำนวน 34 คลิป

ผลการวิจัยพบว่าการปรับแก้ที่ปรากฏในข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้มี 3 ประเภท ได้แก่ 1) การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่น 2) การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเอง และ 3) การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเอง



การปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นและการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเองนั้นปรากฏในความถี่สูงใกล้เคียงกัน คือการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นปรากฏจำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.43 ของข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ส่วนการปรับแก้โดยตนเองที่เริ่มต้นโดยตนเองปรากฏจำนวน 25 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 44.64 ของข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ลักษณะดังกล่าวอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นคลิปวิดีโอเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุด นักแสดงทุกคนล้วนทราบบทพูด ทราบอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร รวมถึงทราบบริบทต่าง ๆ ของการแสดงตั้งแต่ก่อนเริ่มการถ่ายทำ ดังนั้น เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่เอื้อให้เกิดการปรับแก้ การปรับแก้ที่เกิดขึ้นจึงมักเป็นการปรับแก้โดยตัวนักแสดงเอง และเหตุผลเดียวกันนี้อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้การปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยตนเองนั้นปรากฏในความถี่ต่ำที่สุดด้วย

ผลการวิจัยเรื่องประเภทของการปรับแก้นี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของลักโซโน และคณะ (Laksono et al. 2022) ที่ศึกษารายการที่เคียร์ ชิมมอนส์ นักข่าวชาวอังกฤษ สัมภาษณ์ประธานาธิบดีวลาดิมีร์ ปูติน แห่งรัสเซีย และผลการวิจัยของราฮายู (Rahayu 2016) ที่ศึกษารายการ Mata Najwa และรายการ Hitam Putih ซึ่งเป็นรายการทอล์กโชว์ของอินโดนีเซีย กล่าวคือ งานวิจัยทั้ง 3 เรื่องนี้ล้วนพบการปรับแก้ 3 ประเภท และไม่พบการปรับแก้โดยผู้อื่นที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นเช่นเดียวกัน

ด้านกลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นพบว่า ข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้ปรากฏกลวิธีการปรับแก้ 4 กลวิธี ได้แก่ 1) การแนะนำ 2) การกล่าวแย้ง 3) การใช้วจนภาษา และ 4) การกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้

กลวิธีการแนะนำเป็นกลวิธีที่ปรากฏในความถี่สูงสุด คือปรากฏจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.69 ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ลักษณะดังกล่าวอาจเนื่องมาจากข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นคลิปวิดีโอเบื้องหลังการถ่ายทำละครชุด บุคลากรในกองถ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้กำกับละครชุด



เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการกำกับการแสดงของนักแสดง หากการแสดงไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ผู้กำกับละครชุดก็มีโอกาสสูงที่จะเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่นักแสดง เพื่อให้นักแสดงปรับแก้ถ้อยคำให้เหมาะสม กลวิธีการแนะนำจึงเป็นกลวิธีการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นที่ปรากฏในความถี่สูงอย่างเห็นได้ชัด

กลวิธีการกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้เป็นกลวิธีที่ปรากฏในความถี่ต่ำสุด คือปรากฏจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.85 ของข้อมูลการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นทั้งหมดที่ปรากฏในงานวิจัยนี้ ลักษณะดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้อาจดูเหมือนเป็นการยั่วว่า คู่สนทนาพูดไม่ถูกต้อง และดูเหมือนผู้เริ่มต้นการปรับแก้นำข้อบกพร่องดังกล่าวมาเป็นประเด็นในการล้อเลียนคำพูดของคู่สนทนา กลวิธีการกล่าวซ้ำถ้อยคำที่ต้องการให้ปรับแก้จึงเป็นกลวิธีการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นที่ปรากฏน้อยที่สุด

ผลการวิจัยเรื่องกลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นนี้ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของนริศ ไพเจริญ (2563) ที่ศึกษาการปรับแก้การสนทนาในแบบเรียนสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนต่างชาติ กล่าวคือ บทโต้ตอบในแบบเรียนสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนต่างชาติพบกลวิธีการปรับแก้ 4 กลวิธี ได้แก่ การซ้ำส่วนที่เป็นปัญหาร่วมกับคำถาม “ไหน” “ใช่ไหม” การใช้ประโยคคำถาม การใช้ประโยคขอร้อง และการใช้ถ้อยคำเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ แต่ผลการวิจัยของงานวิจัยนี้ไม่ปรากฏกลวิธีดังกล่าว อาจเนื่องมาจากลักษณะของข้อมูลที่แตกต่างกัน บทโต้ตอบในแบบเรียนถ่ายทอดออกมาในรูปแบบของตัวบทการเขียน คู่สนทนาเป็นตัวละครสมมุติของแบบเรียน ในขณะที่การสนทนาในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดนั้นเป็นตัวบทการพูด คู่สนทนาเป็นบุคคลจริงซึ่งสนทนากันตามกฎและบรรทัดฐานของการสนทนาทั่วไปในชีวิตประจำวัน ความแตกต่างดังกล่าวจึงอาจทำให้กลวิธีการปรับแก้ที่พบนั้นแตกต่างกันไปด้วย



ผลการวิจัยของงานวิจัยนี้อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับแก้ถ้อยคำในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุด เช่น ในกรณีที่มีนักแสดงพูดผิด ผู้กำกับละครชุดอาจเลือกใช้กลวิธีการแนะนำ เพื่อเริ่มต้นปรับแก้ถ้อยคำของนักแสดงให้ถูกต้องเหมาะสม หรือผู้ที่อยู่ร่วมในสถานการณ์นั้นอาจใช้กลวิธีการใช้อวัจนภาษาแสดงให้ผู้ฟังที่พูดผิดทราบ ว่าต้องปรับแก้ถ้อยคำ โดยไม่ทำให้ผู้ที่พูดผิดนั้นเสียสมาธิ เพื่อให้การสนทนาตามบทที่กำหนดไว้ดำเนินต่อไปได้อย่างราบรื่น

บทความวิจัยนี้ศึกษาเรื่องการปรับแก้ในการสนทนาภาษาไทย โดยใช้ข้อมูลการสนทนาในสถานการณ์การถ่ายทำละครชุดของไทย ซึ่งเป็นการสนทนาที่มีบทพูดกำหนดไว้ล่วงหน้า ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า ลักษณะของข้อมูลอาจมีผลต่อประเภทและกลวิธีการปรับแก้ หากศึกษาข้อมูลการสนทนาประเภทอื่นก็อาจทำให้ได้ผลการวิจัยที่แตกต่างออกไป นอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า บทความวิจัยนี้ศึกษาเฉพาะกลวิธีการปรับแก้ในการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยผู้อื่นเท่านั้น หากศึกษาการปรับแก้ที่เริ่มต้นโดยตนเองด้วยก็น่าจะทำให้เห็นกลวิธีการปรับแก้ในการสนทนาภาษาไทยที่กำหนดบทพูดไว้ล่วงหน้าได้อย่างรอบด้านมากยิ่งขึ้นด้วย



รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

นริศ ไพเจริญ. 2563. “การปรับแก้การสนทนาในแบบเรียนสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนต่างชาติ.” **วรรณวิทัศน์** 20 (1): 114-139.

สกวเดือน ชาธรรม และ เทพี จรัสจรุงเกียรติ. 2562. “โครงสร้างการสนทนาในปริศนาการตรวจรักษาโรคทางจิตเวชเบื้องต้นระหว่างจิตแพทย์และผู้ป่วยนอก.” **วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** 7 (2): 122-134.

ภาษาต่างประเทศ

Altiparmak, A. 2022. “An Analysis of Turkish Interactional Discourse Markers ‘ŞEY’, ‘YANI’, And ‘İŞTE’.” **Journal of Psycholinguistic Research** 51: 729-762.

Byron, D. K., & Heeman, P. A. 1998. **Discourse Marker Use in Task-Oriented Spoken Dialog**. Technical Report 664.

Chepinchikj, N. & Thompson, C. 2016. “Analysing Cinematic Discourse Using Conversation Analysis.” **Discourse, Context and Media** 14: 40-53.

Delli, R. M., Kaur, J., Lai, P. S. M., & Dumanig, F. P. 2022. “Self-Repair Practices in Pharmacist-Patient Interaction and their Role in Preventing Misunderstanding and Maintaining Medication Safety.” **Respectus Philologicus** 41 (46): 53-66.



- Fox, B. A., Benjamin, T., & Mazeland, H. 2013. "Conversation Analysis and Repair Organization: Overview." In C. A. Chapelle (ed.), **The Encyclopedia of Applied Linguistics**, (1-3). Oxford: Blackwell Publishing Ltd.
- Krisathian, W. 2012. "The Occurrence of Repairs in Burmese Telephone Conversations between Thai Call Center Operators and Burmese Customers." **Journal of Language and Culture** 31 (2): 93-121.
- Laksono, K. T., Rahmasari, B. S., & Nurhikmawati, A. R. 2022. "Conversation Analysis of Repair and Adjacency Pairs on an Interview with Russian President Vladimir Putin in NBC News America." **SENASSDRA** 1: 569-578.
- Li, M., & Xiao, Y. 2012. "A Comparative Study on the Use of the Discourse Marker "Well" by Chinese Learners of English and Native English Speakers." **International Journal of English Linguistics** 2 (5): 65-71.
- Liddicoat, A. J. 2011. **An Introduction to Conversation Analysis**. 2nd ed. London, New York: Continuum.
- Mayi, L. 2014. "Doing Repair in Native - Non - Native Talk: A Conversation Analytic Study of Thai - English Interaction." **Rangsit Journal of Educational Studies** 1 (2): 18-31.
- Moerman, M. 1977. "The Preference for Self-Correction in a Tai Conversational Corpus." **Language** 53 (4): 872-882.



- Nookam, W. 2010. **Thai EFL Learners' Use of Discourse Markers in English Conversation: A Study of Business English Students at Didyasarin International College**. Master's Thesis. Prince of Songkla University.
- Paltridge, B. 2006. **Discourse Analysis**. London: Continuum Books.
- Priyono, E. S., & Rofiq, Z. 2021. "Discourse Markers of Humor Analysis in Trevor Noah's Stand-Up Comedy." **Lingual Journal of Language and Culture** 11 (1): 1-6.
- Rahayu, G. 2016. **Repair Strategies in Television Talk Shows: A Conversation Analysis**. Research Paper. English Education Department, Faculty of Language and Literature Education, Indonesia University of Education.
- Schegloff, E. A., Jefferson, G., & Sacks, H. 1977. "The Preference for Self-Correction in the Organization of Repair in Conversation." **Language** 53 (2): 361-382.
- Seedhouse, P. 2004. "Conversation Analysis Methodology." **Language Learning** 54 (S1): 1-54.
- Tuanany, N. 2015. "Conversation Analysis of an 8-Minutes Interview on Metro TV between Dalton Tanonaka and Agnes Monica." In **4th ELTLT International Conference Proceedings** (557-566).
- Wongkhat, P. 2012. "Repair in Thai Conversation: A Case Study of the 94.0 EFM Radio Hosts." **Journal of Language and Culture** 31 (2): 67-92.